Civillieta Nr. C12095521
Lietas arhīva Nr. C-0955-21/16
ECLI:LV:DAUT:2021:0401.C12095521.5.S

S P R I E D U M S
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
2021. gada 1. aprīlī, Krāslavā

Daugavpils tiesas
tiesnese G. Kusiņa
rakstveida procesā izskatīja civillietu /pers. A/ prasība pret /nosaukums A/ par darba devēja izteiktā rājiena atcelšanu, trešā persona /nosaukums B/.

Aprakstošā daļa

[1] Prasītāja/pers. A/ vērsās tiesā ar prasību pret atbildētāju /nosaukums A/ par darba devēja izteiktā rājiena atcelšanu. Prasības pieteikumā norādīts, ka ar /nosaukums A/ vadītājas /pers. B/ 2020. gada 16. novembra rīkojumu Nr. 2-1/58 "Par rājiena izteikšanu" prasītājai kā /nosaukums A/ sociālajai darbiniecei tika izteikts rājiens. Prasītāja 2020. gada 15. decembrī vērsās /nosaukums B/ par minētā rīkojuma par rājiena izteikšanu atcelšanu. /nosaukums B/ izpilddirektore /pers. C/ 2020. gada 21. decembrī atteica atcelt rīkojumu par rājiena izteikšanu.

Rīkojums par rājiena izteikšanu pamats ar Darba likuma 50. panta otro daļu (darbiniekam, veicot darbu, ir pienākums rūpīgi izturēties pret darba devēja mantu) un 81. panta pirmo daļu (darbiniekam savu darba pienākumu ietvaros ir pienākums rūpēties par to, lai pēc iespējas novērstu vai mazinātu šķēršļus, kas nelabvēlīgi ietekmē vai var ietekmēt parasto darba gaitu uzņēmumā, kā arī par to, lai pēc iespējas novērstu vai mazinātu draudošus vai jau radušos zaudējumus). Rīkojumā norādīts, ka konstatēts šāds pārkāpums: "/nosaukums A/" sociālās darbinieces /pers. A/ darba pienākumos saskaņā ar darbinieces amata aprakstu ietilpst dokumentu sagatavošana klientu invaliditātes grupas pagarināšanai un dokumentu iesniegšana Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijā, datu par piešķirtajām invaliditātes grupām regulāra aktualizācija un pārbaude. Darbinieces neuzmanīgas un nolaidīgas attieksmes pret veicamajiem pienākumiem rezultātā nav savlaicīgi iesniegti dokumenti klienta (/pers. D/) invaliditātes grupas pagarināšanai, līdz ar ko pašvaldība nav saņēmusi klientam pienākošos aprūpes pabalstu par laika periodu no 2019. gada novembra līdz šim laikam, kas radījis zaudējumus pašvaldības budžetā par pieņemamo summu EUR 214,00 x 12 = 2568, kā arī par laika periodu no 2017. gada 22. novembra līdz 2019. gada 2. novembrim, summas apmēru jāprecizē VSAA."

Prasītāja norādījusi, ka savus amata pienākumus pilda saskaņā ar /nosaukums A/ vadītājas /pers. B/ apstiprināto 2020. gada 11. maija amata aprakstu sociālajam darbiniekam. Rīkojumā konstatētais pārkāpums nav attiecināms uz prasītāju. Nevienā no prasītājas amata apraksta punktiem nav iekļauta dokumentu sagatavošana klientu invaliditātes grupas pagarināšanai un dokumentu iesniegšana Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijā, datu par piešķirtajām invaliditātes grupām regulāra aktualizācija un pārbaude. Lai atzītu, ka tas ietilpst prasītājas darba pienākumos, viņas tiešajai priekšniecei, sagatavojot amata aprakstu, bija skaidri jāatrunā kādus pienākumus viņa no sevis deleģē, pilnvaro un ar amata aprakstu uzdod prasītājai, norādīt, kas konkrēti darāms, kāds uzdevums izpildāms, kādos termiņos, iepazīstināt prasītāju, ka viņai šāds pienākums vai uzdevums ir uzlikts un kāds normatīvais akts šī pienākuma izpildi reglamentē. Vispārīga atsauce uz amata apraksta vispārīgu punktu nepadara rīkojumu par rājiena izteikšanu par tiesisku. Pienākuma sagatavot dokumentus klientu invaliditātes grupas pagarināšanai un iesniegt dokumentus Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijā, aktualizēt un pārbaudīt datus par piešķirtajām invaliditātes grupām - nav prasītājas amata aprakstā. Savukārt rīkojumā par rājiena izteikšanu šis apstāklis tiek interpretēts kā pieļauta paviršība pildot tiešos darba pienākumus. Prasītājas rīcībā nebija nekādu dokumentu un ziņu ne par /nosaukums A/ klientu finansējumu, ne par katra klienta kontu, ne par viņu invaliditātes dokumentiem. Visi dokumenti bija pie vadītājas /pers. B/, un viņa tos turēja savā kabinetā, nevienam nedodot, to starpā prasītājai, arī visus finanšu jautājumus risināja vadītāja.

/nosaukums B/ 2019. gada 29. marta sēdē apstiprināts /nosaukums A/ vadītājas /pers. B/ parakstītais /nosaukums A/ nolikums. Nolikuma 16. punkts nosaka, ka "Personu SAC uzņem saskaņā ar SAC vadītāja rīkojumu iestāšanās dienā un reģistrē /nosaukums A/" dzīvojošo uzskaites žurnālā. SAC vadītājs noformē uzņemtās personas pierakstu /nosaukums A/, kā arī dokumentus pensijas saņemšanai." Nolikuma VI sadaļas "Pārvalde un darbības kontrole" 26. punktā reglamentētas SAC vadītāja tiesības un pienākumi. Ar nolikuma 26.12. punktu vadītājai /pers. B/ uzlikts pienākums informēt SAC klientus un citas personas pensiju un valsts sociālā nodrošinājuma pabalsta jautājumos, sniegt praktisku palīdzību šo jautājumu kārtošanā.

Darba devēja rājiens nevar būt pamatots, jo tas bija izteikts, pārkāpjot Darba likuma 90. panta pirmajā un otrajā daļā noteikto kārtību. Pirms rājiena izteikšanas darba devējs prasītāju rakstveidā neiepazīstināja par izdarītā pārkāpuma būtību. Un šāds dokuments prasītājai nebija izsniegts. Rīkojums par rājiena izteikšanu nesatur tiesisko pamatojumu, un tajā minētie apstākļi neliecina, ka pārkāpumu būtu izdarījusi tieši prasītāja. Pārkāpts Darba likuma 90. panta trešajā daļā noteiktais rājiena izteikšanas termiņš, jo rājiens izsakāms ne vēlāk kā 12 mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas. Atsakot atcelt rājienu, augstāka amatpersona to nav ņēmusi vērā.

Pamatojoties uz Darba likuma 90. panta trešo, ceturto daļu lūdz tiesu atcelt /nosaukums A/ vadītājas /pers. B/ 2020. gada 16. novembra rīkojumu Nr. 2-1/58 "Par rājiena izteikšanu", ar to izteikto rājienu.

[2] Atbildētājas /nosaukums A/ vadītāja /pers. B/ iesniedza tiesā paskaidrojumu, kurā norādīts, ka prasību neatzīst. 2020. gada 11. maija amata apraksts, kas ir pielikums sociālās darbinieces /pers. A/ darba līgumam, paredz, ka sociālajam darbiniekam jāveic klienta lietas veidošana un uzturēšana. Savukārt Ministru kabineta 2017. gada 13. jūnija noteikumi Nr. 338 "Prasības sociālo pakalpojumu sniedzējiem" nosaka dokumentus, kas obligāti iekļaujami klienta lietā, tai skaitā - invaliditāti apliecinošu dokumentu atvasinājumus vai izdrukas no attiecīgās datubāzes, ja klientam noteikta invaliditāte (62.1. punkts). Minētais apliecina, ka /pers. A/ amata aprakstā iekļautais 1.23. punkts uzliek par pienākumu sociālajai darbiniecei atbildēt par klienta lietā iekļauto dokumentu uzraudzību un nepieciešamības gadījumā termiņa pagarināšanu.

Prasītājas norāde, ka /nosaukums A/ nolikuma 16. punktā paredzēts, ka sociālās aprūpes centra vadītājs noformē uzņemtās personas pierakstu

/nosaukums A/, kā arī dokumentus pensijas saņemšanai, liecina, ka vadītāja ir atbildīga par to, lai šie pienākumi tiktu veikti savlaicīgi, bet tas nenozīmē, ka vadītājai pašai jāveic visi pienākumi. Vadītājai nav vienpersoniski jāveic visi nolikumā noteiktie pienākumi, tādēļ viņai ir tiesības deleģēt, pilnvarot un ar amata aprakstu uzdot par pienākumu veikt uzdevumus konkrētiem /nosaukums A/ darbiniekiem.

Nav pamatots prasītājas iebildums prasības pieteikumā par Darba likuma 90. panta otrās daļas neievērošanu. 2020. gada 6. novembrī /nosaukums A/ vadītāja pieprasīja no darbinieces paskaidrojumu sakarā ar to, ka sociālais darbinieks, pildot tiešos darba pienākumus, ir pieļāvis paviršību, kas radīja finansiālus zaudējumus /nosaukums B/ budžetam. Darbinieks nav veicis klienta, kuram pienākas arī aprūpes pabalsts, invaliditātes grupas pagarināšanu. Prasītāja sniegusi rakstisku paskaidrojumu par izdarīto pārkāpumu, tātad ir bijusi informēta par pārkāpuma būtību.

Darbiniece /pers. A/ paviršu veikusi darba pienākumus, kas uzdoti viņai ar 2019. gada 11. maija amata aprakstu (1.23. punkts), līdz ar to nav ievērojusi Darba likuma 50. pantā noteikto, ka darbiniekam ir pienākums veikt darbu ar tādu rūpību, kāda atbilstoši darba raksturam un darba veikšanai nepieciešamajām darbinieka spējām un piemērotībai būtu taisnīgi no viņa sagaidāma. Darbiniekam, veicot darbu, ir pienākums rūpīgi izturēties pret darba devēja mantu.

Kas attiecas uz Darba likuma 90. panta trešajā daļā noteiktā termiņa iztecējumu, atbildētāja norāda, ka minētā norma nosaka - rājienu izsaka ne vēlāk kā viena mēneša laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas. Rīkojumā par rājiena izteikšanu norādīts, ka 2020. gada 4. novembrī ģimenes ārsts konstatēja, ka personai nav pagarināta invaliditātes grupa, kas arī bija pārkāpums, par kuru izteikts rājiens darbiniekam 2020. gada 6. novembrī (divas dienas pēc pārkāpuma konstatēšanas).

[3] Trešās personas /nosaukums B/ izpilddirektore /pers. C/ iesniedza tiesā paskaidrojumu, kurā norādīts, ka /nosaukums B/prasību neatzīst. Prasītāja uzskata rājienu par nepamatotu un prettiesisku, kā galveno argumentu minot, ka sociālā darbinieka amata pienākumos neietilpst dokumentu sagatavošana klientu invaliditātes grupas pagarināšanai. Novada dome nepiekrīt šim apgalvojumam. 2020. gada 11. maija amata apraksts, kas ir pielikums sociālās darbinieces /pers. A/ darba līgumam, paredz: sociālajam darbiniekam jāveic klienta lietas veidošana un uzturēšana. Savukārt Ministru kabineta 2017. gada 13. jūnija noteikumi Nr. 338 "Prasības sociālo pakalpojumu sniedzējiem" nosaka dokumentus, kas obligāti iekļaujami klienta lietā, tai skaitā - invaliditāti apliecinoši dokumentu atvasinājumi vai izdrukas no attiecīgās datubāzes, ja klientam noteikta invaliditāte (62.1. punkts). Minētais apliecina, ka /pers. A/ amata aprakstā iekļautais 1.23. punkts uzliek par pienākumu sociālajai darbiniecei atbildēt par klienta lietā iekļauto dokumentu uzraudzību un nepieciešamības gadījumā termiņa pagarināšanu.

Sociālajiem darbiniekiem Labklājības ministrijā izstrādāts profesijas standarts (https://www.lm.gov.lv/sites/lm/Files/data_content/ps-145.pdf) un noteiktas augstas prasības darbinieka izglītībai. Tiesības veikt sociālo darbu ir personām, kas ieguvušas otrā līmeņa profesionālo augstāko vai akadēmisko izglītību sociālajā darbā vai karitatīvajā sociālajā darbā (Sociālo pakalpojumu un sociālās palīdzības likums 41. pants). Personai, kura ieguvusi augstāko izglītību sociālā darba jomā, jāpārzina klienta lietas veidošanas un uzturēšanas principi. Amatu aprakstā nevar precīzi noteikt katru darbību. Tādēļ prasītājas atsauce par pārāk vispārīgu punktu iekļaušanu amatu aprakstā, nav uzskatāma par pamatotu. Pie tam prasītāja daudzus darba gadus sociālās aprūpes centrā šo pienākumu ir veikusi, arī savā paskaidrojumā, ko darba devēja sociālās aprūpes centra vadītāja /pers. B/ pieprasījusi prasītājai pirms rājiena izteikšanas, /pers. A/ nav minējusi, ka tas nav viņas pienākums, bet attaisnojusies ar kļūdu aiz neuzmanības.

Darbinieces paviršā attieksme pret darba pienākumiem radījusi materiālus zaudējumus pašvaldībai. Klientu uzturēšanās maksu sociālās aprūpes centrā veido klienta pensijas vai invaliditātes pabalsta daļa, apgādnieku maksājuma daļa un pašvaldības piemaksa kā starpība no iestādes aprēķinātās uzturēšanas maksas un saņemtās maksājumu daļas. Ja klients nav ilgāku periodu saņēmis invaliditātes pabalstu, pašvaldībai šī starpība jāsedz no saviem līdzekļiem. Konkrētajā gadījumā radies zaudējums 2561,16 *euro* apmērā, pašvaldība nesaņēma arī transporta kompensāciju, kā to paredz Valsts sociālo pabalstu likuma 12. pants un 2009. gada 22. decembra Ministru kabineta noteikumi Nr. 1606 "Noteikumi par pabalsta apmēru transporta izdevumu: kompensēšanai invalīdiem, kuriem ir apgrūtināta pārvietošanās, tā pārskatīšanas kārtību un pabalsta piešķiršanas un izmaksas kārtību", kā arī citus atvieglojumus, kas pienākas personām ar invaliditāti par konkrēto klientu sakarā ar to, ka klientam nebija pagarināts invaliditātes grupas termiņš.

Darba tiesiskās attiecības ar /nosaukums A/ sociālo darbinieci /pers. A/ izbeigtas 2021. gada 13. janvārī saskaņā ar Darba likuma 114. pantu (Pušu vienošanās). Noslēdzot vienošanos par darba attiecību izbeigšanu, puses paredzējušas, ka brīdī, kad tiek noslēgta šī vienošanās, pusēm vienai pret otru nav ne mantiska, ne cita rakstura pretenziju. Tātad vienošanās parakstīšanas brīdī darbiniece apliecinājusi, ka viņai nav pretenziju pret darba devēju.

[4] Pamatojoties uz 2020. gada 6. novembra Ministru kabineta rīkojuma Nr. 655 "Par ārkārtējās situācijas izsludināšanu" 5.19.1. apakšpunktā noteikto, ka tiesa maksimāli izmanto rakstveida procesu vai lietas izskata attālināti, Covid-19 infekcijas izplatības pārvaldības likumu un uz tā pamata izdotiem 2020.gada 9.jūnija Ministru kabineta noteikumiem "Epidemioloģiskās drošības pasākumi Covid-19 infekcijas izplatības ierobežošanai", civillieta izskatāma rakstveida procesā, par ko ir paziņots prasītājai, atbildētājai un trešajai personai. Lietā nav saņemti iebildumi par lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Pārbaudījusi un novērtējusi lietā iesniegtos pierādījumus, tiesa secina, ka prasība ir apmierināma.

[5.1] Lietā nepastāv strīds par to, ka starp prasītāju /pers. A/ un atbildētāju /nosaukums A/ no 2010. gada 1. jūlija līdz 2021. gada 13. janvārim pastāvēja darba tiesiskās attiecības.

Ar /nosaukums A/ vadītājas /pers. B/ 2020. gada 16. novembra rīkojumu Nr. 2-1/58 "Par rājiena izteikšanu" sociālajai darbiniecei /pers. A/ izteikts rājiens.

[5.2] Darba likuma 90. panta pirmā daļa nosaka, ka par noteiktās darba kārtības vai darba līguma pārkāpšanu darba devējs darbiniekam var izteikt rakstveida piezīmi vai rājienu, minot tos apstākļus, kas norāda uz pārkāpuma izdarīšanu.

Savukārt, minētā panta ceturtā daļa paredz, ka darbiniekam ir tiesības prasīt piezīmes vai rājiena atcelšanu mēneša laikā no piezīmes vai rājiena izteikšanas dienas šā likuma 94.pantā noteiktajā kārtībā. Ja, izskatot sūdzību par piezīmes vai rājiena atcelšanu, darba devējs pieņem lēmumu piezīmi vai rājienu neatcelt, darbiniekam ir tiesības celt prasību tiesā viena mēneša laikā no dienas, kad saņemts attiecīgais darba devēja lēmums.

[5.3] Prasītāja ir vērsusies /nosaukums B/ 2020. gada 15. decembrī ar sūdzību par viņai izteikto rājienu, lūdzot atcelt /nosaukums A/ vadītājas /pers. B/ 2020. gada 16. novembra rīkojumu Nr. 2-1/58 "Par rājiena izteikšanu", ar to izteikto rājienu.

2020. gada 21. decembrī /nosaukums B/ ir atteikusi prasītājai atcelt apstrīdēto rīkojumu par rājiena izteikšanu.

Prasītāja lūdz tiesu atcelt /nosaukums A/ vadītājas /pers. B/ 2020. gada 16. novembra rīkojumu Nr. 2-1/58 "Par rājiena izteikšanu", ar to izteikto rājienu.

[5.4] Tiesa atzīst, ka prasītājai atbilstoši Darba likuma 90. panta nosacījumiem ir tiesības prasīt disciplinārsoda - rājiena atcelšanu. Neviena Darba likuma norma neparedz darbinieka tiesības prasīt atcelt darba devēja rīkojumus un lēmumus, ciktāl tas nav noteikts Darba likumā.

Šādos apstākļos tiesa atzīst, ka prasītājai nav tiesību lūgt pilnībā atcelt darba devēja 2020. gada 16. novembra rīkojumu, bet ir tiesības lūgt atcelt atbildētājas izteikto rājienu.

Viens no prasītājas argumentiem rājiena atcelšanai ir disciplinārsoda piemērošanas termiņa pārkāpums.

Saskaņā ar Darba likuma 90. panta trešo daļu piezīmi vai rājienu izsaka ne vēlāk kā viena mēneša laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas, neieskaitot darbinieka pārejošas darbnespējas laiku, kā arī laiku, kad darbinieks ir atvaļinājumā vai neveic darbu citu attaisnojošu iemeslu dēļ, bet ne

vēlāk kā 12 mēnešu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas. Par katru pārkāpumu var izteikt tikai vienu piezīmi vai rājienu. Darba devējam ir pienākums izsniegt darbiniekam rakstveida rīkojumu, ar kuru darbiniekam ir izteikta piezīme vai rājiens.

Ņemot vērā minēto, tiesai jāpārbauda vai atbildētāja ievēroja Darba likuma 90. panta trešajā daļā noteikto disciplinārsoda piemērošanai noteikto termiņu.

Rājiens prasītājai izteikts ar /nosaukums A/ vadītājas /pers. B/ 2020. gada 16. novembra rīkojumu Nr. 2-1/58. Rīkojumā norādīts, ka darba devēja izteica prasītājai rājienu par to, ka darbinieces neuzmanīgas un nolaidīgas attieksmes pret veicamajiem darba pienākumiem rezultātā nav savlaicīgi iesniegti dokumenti /nosaukums A/ klienta invaliditātes grupas pagarināšanai, līdz ar ko pašvaldība nav saņēmusi klientam pienākošos aprūpes pabalstu par laika periodu no 2019. gada 2. novembra līdz šim laikam.

Rīkojumā norādīts, ka klientam I grupas invaliditāte piešķirta 2017. gada 22. novembrī uz diviem gadiem (līdz 2019. gada 2. novembrim), invaliditātes pagarināšanu jāsāk kārtot trīs mēnešus iepriekš, iesniegšanas termiņš atkārtotai ekspertīzei bija 25.09.2019.-02.10.2019., taču, veicot pretgripas poti 2020. gada 4. novembrī, ģimenes ārsts ar ārsta palīgu konstatēja, ka jau vairāk kā gadu nav pagarināta invaliditātes grupa.

Atbildētāja paskaidrojumā ir norādījusi, ka rājienu izsaka ne vēlāk kā viena mēneša laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas, un šis termiņš ir ievērots.

Tiesa uzskata, ka atbildētāja nav ņēmusi vērā, ka galīgais rājiena izteikšanas termiņš likumā paredzēts - 12 mēneši no pārkāpuma izdarīšanas dienas, neatkarīgi no tā atklāšanas dienas.

Darba likuma 90. panta trešajā daļā iekļautā tiesību norma paredz, ka, „lai arī darba devējs piezīmi vai rājienu var izteikt ne vēlāk kā viena mēneša laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas, tomēr disciplinārsoda uzlikšanas kopējais termiņš ir ierobežots. Piemērojot disciplinārsodu, jāņem vērā šā panta trešajā daļā noteiktais 12 mēnešu termiņš no pārkāpuma izdarīšanas brīža. Piemēram, ja darbinieks pārkāpumu būs izdarījis 2019. gada 8. janvārī, taču darba devējs to atklāj tikai 2020. gada 12. janvārī, tad darba devējs vairs nevar izteikt rājienu vai piezīmi, jo no pārkāpuma izdarīšanas dienas pagājuši vairāk nekā 12 mēneši (12 mēneši aprit 2020. gada 7. janvārī - pēdējā diena)." (skat. *Darba likums ar komentāriem. Latvijas Brīvo arodbiedrību savienība, 2020, 238. lpp., 90. panta trešās daļas komentārs.* https://arodbiedribas.lv/wp-content/uploads/2020/02/new_dl_ar_kom.pdf).

Ņemot vērā, ka atbildētāja rīkojumā ir norādījusi, ka invaliditātes dokumentu kārtošanai un iesniegšanai atkārtotai ekspertīzei termiņš beidzās 2019. gada 2. oktobrī, tad pārkāpuma izdarīšanas diena bija 2019. gada 3. oktobris, bet disciplinārsoda piemērošanas galīgais termiņš iestājās 2020. gada 2. oktobrī. Tātad secināms, ka darba devēja nokavēja likumā pieļaujamo disciplinārsoda piemērošanas termiņu par 45 dienām.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājai 2020. gada 16. novembrī vairs nebija likumīga pamata piemērot prasītājai disciplinārsodu, izteikt rājienu, par rīkojumā norādīto pārkāpumu. Prasītājai izteiktais rājiens ir atceļams.

Ņemot vērā, ka rājiens ir atceļams tā piemērošanas termiņa pārkāpuma dēļ, tiesai nav lietderīgi vērtēt citus prasītājas prasības pieteikumā norādītos apstākļus.

[6] Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42. panta nosacījumiem no atbildētājas valsts labā ir jāpiedzen tiesas izdevumi, no kuru samaksas bija atbrīvota prasītāja, t.i., valsts nodeva 70 *euro* un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 3,21 *euro*.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 8., 42., 97., 193. pantiem tiesa

n o s p r i e d a

prasību apmierināt.

Atcelt /pers. A/, personas kods /personas kods/, ar /nosaukums A/ vadītājas /pers. B/ 2020. gada 16. novembra rīkojumu Nr. 2-1/58 "Par rājiena izteikšanu" izteikto rājienu.

Piedzīt no /nosaukums A/, reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, valsts labā valsts nodevu 70 *euro* (septiņdesmit *euro*), ieskaitot kontā: Valsts kase, reģistrācijas Nr. 90000050138, BIC kods TRELLV22, konts LV55TREL1060190911200, norādot iemaksas mērķi: valsts nodeva civillietā Nr. C12095521, un ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 3,21 *euro* (trīs *euro* 21 cents) ieskaitot kontā: Tiesu administrācija, Valsts kase, NMR 90001672316, BIC kods TRELLV22, konts LV51TREL2190458019000, norādot iemaksas mērķi: 21499 ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi civillietā Nr. C12095521.

Noteikt /nosaukums A/ sprieduma labprātīgas izpildes termiņu 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas tiesas izdevumu samaksai.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no sprieduma pasludināšanas dienas – 2021. gada 1. aprīļa, Latgales apgabaltiesai, apelācijas sūdzību iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnese G. Kusiņa